

# Universitätsbibliothek Paderborn

# Vera Concilii Tridentini Historia

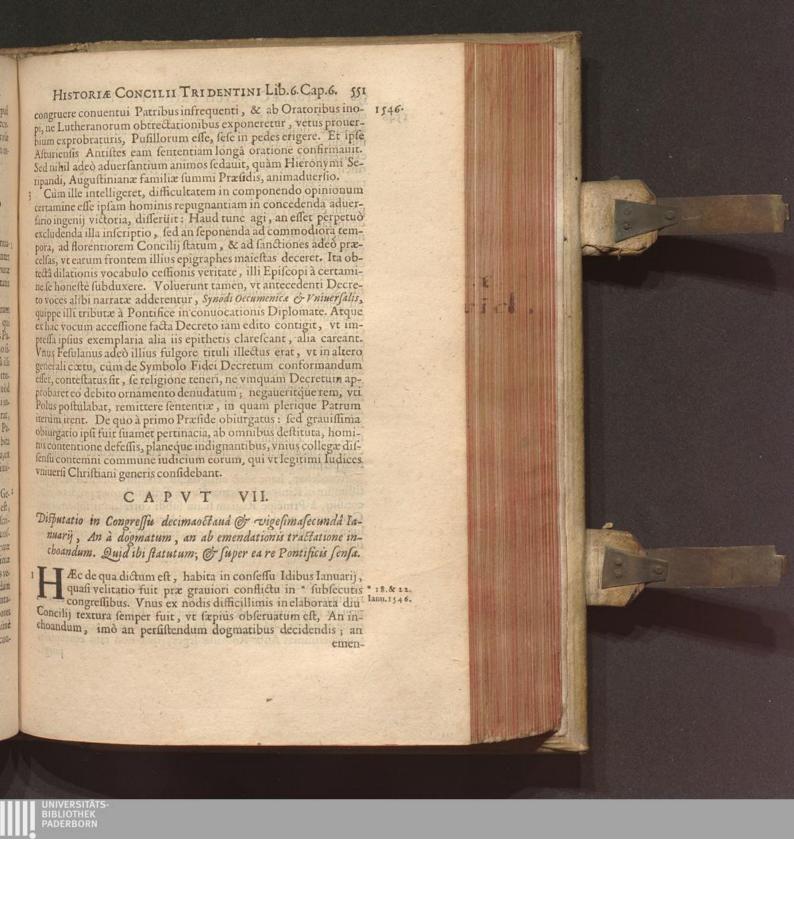
Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

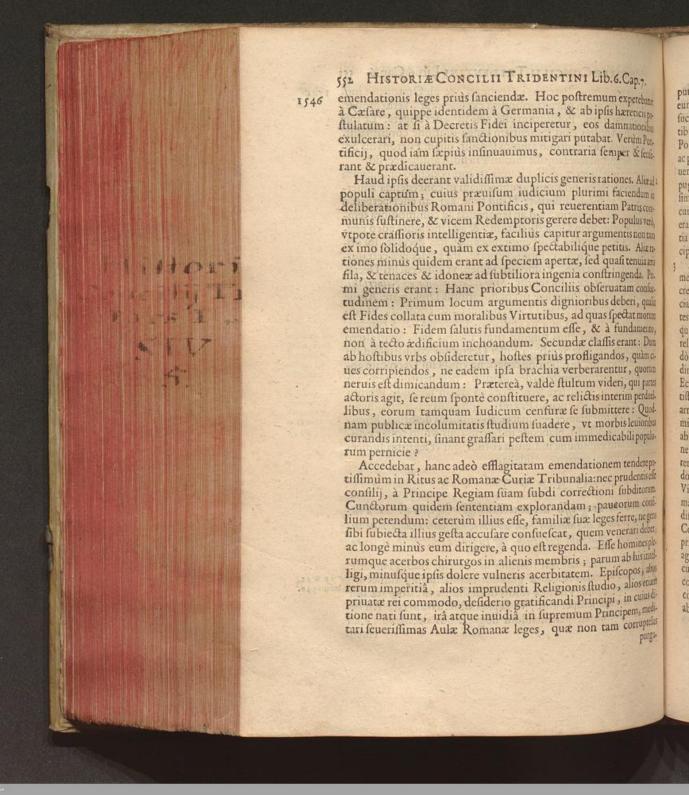
Pallavicino, Sforza Antverpiae, 1670

Capvt VII. Disputatio in Congressu decimaoctauâ & vigesimasecundâ lanuarij, An à dogmatum, an ab emendationis tractatione inchoandum.

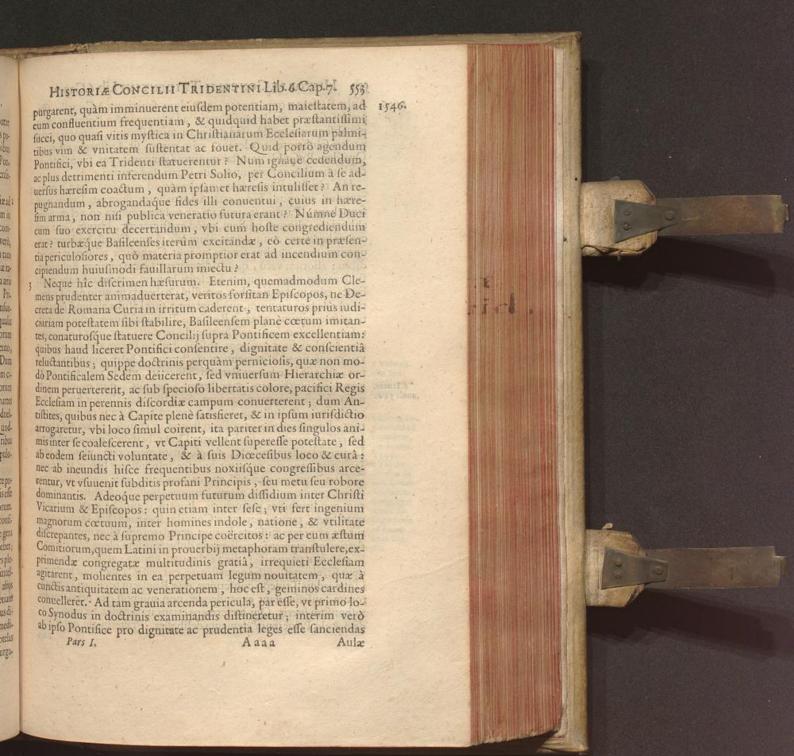
Quid ibi statutum; & super ea re Pontificis sensa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11642

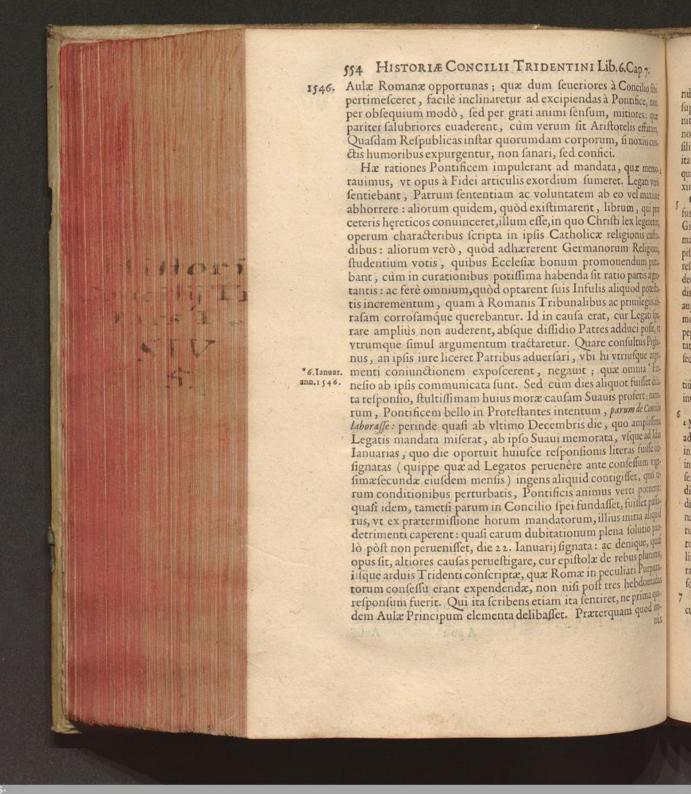




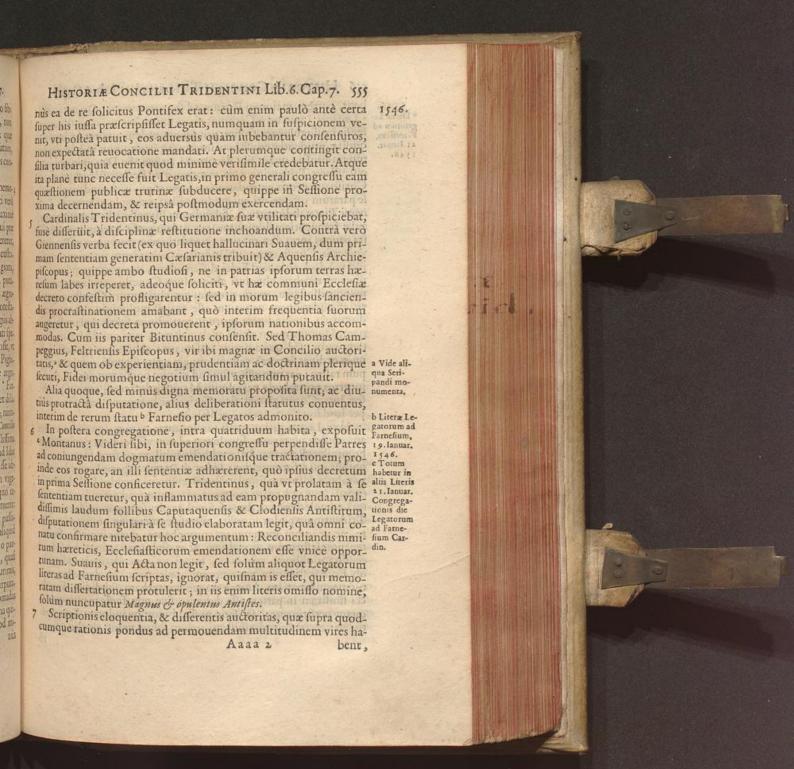
UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN



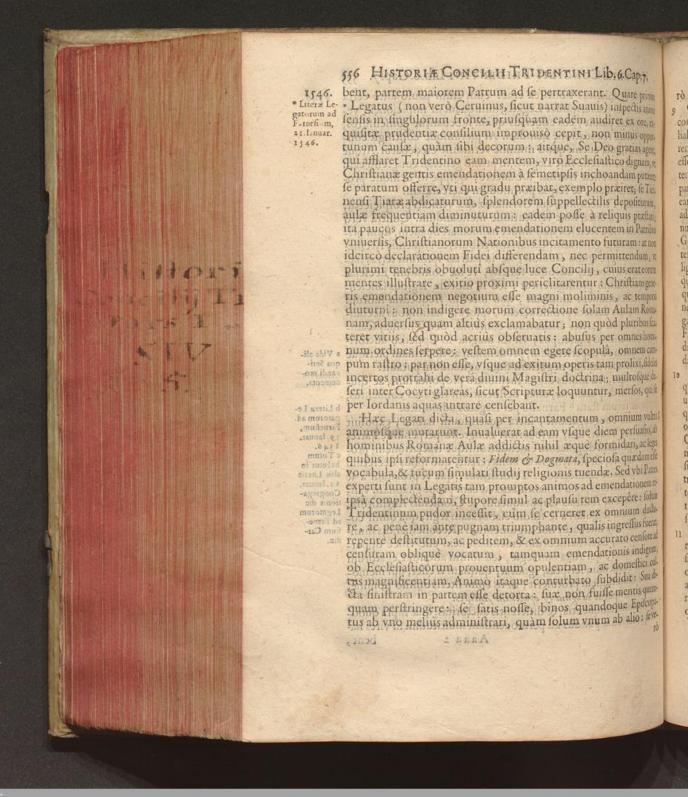
UNIVERSITATS-BIBLIOTHEK PADERBORN

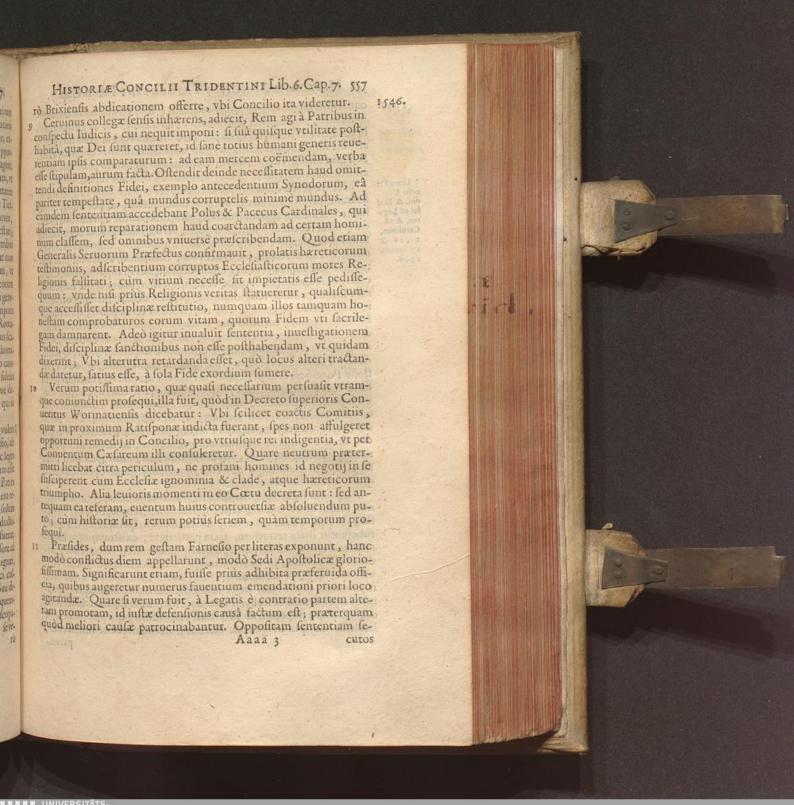


UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN



BIBLIOTHEK PADERBORN







fei ad Lega-tos, & ad Ceruinum,

17.lanuar.

## 558 HISTORIÆ-CONCILII TRIDENTINI Lib. 6. Cap.7.

1546. cutos non modò ingens mœror incessit; sed, vti assolet in commo ni iactura, ingens inter se dissensio, contra singulos singuliserso. brantibus infelicem rei exitum; Tridentinus verò angebatur, que ab aliis imprudenter animatus, ab aliis inconstanter desertuses Sed non minor victores quam victos animi ægritudo peruant, de commendationis loco, obiurgationem à Pontifice reportarunt. \* LitereFar-

Mature plane delatum Roma responsum iis que Legatismi nefij Car-din. & Mar. ficarant, priusquam ad exitum peruentum esset; ac perillud, mli habito rationum appositarum respectu, iubebantur à prioribusma datis nihil recedere: fieri non posse, vti duo tam grausa argumen fimul procederent: & vbi aditus fuerit angustior, digniori przendum, cui ad dexteram locus debetur, cuiusmodi Fides est pravis. tutibus quæ mores regunt: talem deprehendi in superioribus Concilis confuerudinem. Atque vt ad nouitatem pronierant hareno. non minus proinde religiofam antiquitatis observantiam comunire Catholicis: eò certe id esse decentius in eo negotio, quo mate instabat metus ex turbidis quorumdam ingeniis, quorumoblement da fenfa, & detegenda confilia per vnam & alteram Seffionem, oz in agitandis dogmatibus tutò & commodè impenderentur. Quan obrem Præsides perperam vrnæ arbitrio commissise, quodexul done Pontificis exequi debuissent. Aucta deinde reprehensio, in de re tota Pontifex certior factus. Vnde per æstum iracundæm gis intentus administris castigandis, quam rerum conditionibu considerandis, iniunxit Legatis, vt ad sua priora mandata pericienda regrederentur, tameth Patrum decretum obstaret. Venin deinde acie minus obumbrata animaduertens, id neque henpole,

> quum erat rerum statui solerter curarent. Ad priora Pontificis mandata Præsides vehementer conturbati non folum quod intelligerent, se tamquam reos haberi ob eage Ita, ex quibus bene gesta Reipublica laudem sperabant; sedquod iuberentur dicta retractare, facta peruertere, existimationisiate ram facere, & quod fieri non poterat, plane conari. Accedebatina dia ac vituperatio, in quas resciuerant incidisse se apud Aulam Ro manam; quæ, vt omnium mos est, suum Principem vbique om nipotentem facile rata, æque immoderate timet, audetque; plo rum imprudentiæ & imbecillitati ducebat, huic flumini enimos curlum atque impetum ab illis fuisse permissum, qui pro speratun Ecclesiæ campis irrigatione salutari, inundationem minareur,

> neque, si posser, expedire, iisdem significauit, cum ipsis non elle amplius integrum sequi absolute optimum, quod optimum ra-

II.

### HISTORIÆ CONCILII TRIDENTINI Lib. 6. Cap. 7. 559

perennemque solicitudinem incuteret ad aggeres extruendos qui-bus contineretur. Pontisex verò posteà de reliquo Legatis indul-Famenii ad sit, visusque est probari sibi rationes allatas, plurimum scilicet tri- Legatos buendum huiusmodi virorum auctoritati, operi insistentium; & in 14.Februar. quocumqueeuentu offensionem perturbationemque vitandam, ex retardatione orituram: sed iisdem seuere interdixit, ne sinerent Synodum, in iis quæ ad reformandam Romanam Curiam pertinerent, quidquam agitare; cum eam per seipsum breui compositurum affirmaret. Quamquam pedetentim posteà Pontifices, diminutâipforum distidentià, auclâque intelligentià, quantum id Ecclesia bono conferret, Concilio permiserunt, vt eas etiam quas sibi reservarant leges statueret; quæ proinde maiori Orbis Christiani reuerentiaac voluntate susceptæ sunt, partim einsdem Pauliætate, partim illius Successorum, qui Concilium instaurarunt, & ab-

Nec Legati primà Pontificis obiurgatione perculfi destitêre causam suam strenuè tueri. Causati sunt, si Patribus solenniter edixillent firmam Pontificis voluntatem, vt solius Fidei negotium ageretur, exposituros se fuisse Pontificiam auctoritatem dedecori contumaciæ: etenim ab iis, quibus per priuata colloquia rem ipfi fignificauerant, fuisse mentem suam patesactam, nolle se in ea re deludi, quemadmodum in Concilio Pisano ab Alexandro V. & in Constantiensi à Martino Quinto Patres delusi; Qui Pontifices, aiebant illi, Fidei dogmatibus confectis Synodum occluserunt, morum emendatione neglectà. Buccinari cum suis assectis à Bucero, In Concilio ipsorum doctrinas proscriptum, non item proscribentium, & Christianægentis vitia correptumiri. Esse insculptam hominum mentibus, atque etiam Antistitum, opinionem, moras omnes Concilij celebrationi interiectas, fuisse machinas constructas à Pontificibus, correctionis terrore agitatis. Cum igitur neque procrastinari liceret illius articuli propositionem, per quem aditus dabaturad reliquos, neque sperari melioris conditionis decretum; quanto conuenientius suisse Pontificiorum Legatorum dignitati, cosdem apparere auctores porius quam oppugnatores decreti, quod ineuitabile prænoscebatur? Quam decorum, quam conducibile futurum, palam omnibus se tecisse, non quari à Pontifice Fidei munimentum, quafi ad arcendos Patres ne disciplinam pertingetent; sed ab eodem curari, vt res Christiana in vtraque parte col-lapsa restitueretur? Sibi positum ob oculos à Pighino, cum indica fuisset Synodus per Pontificium diploma, vt ipsavtramque rem



t

から

nenta

Cos.

BER.

nuice ruzn-

quz

KIUI-

, WH ma-

perfi-

olle,

elit

reli-

3111:1

380

pool

mui-

Ro-

ip6o-

tain



### 560 HISTORIA CONCILII TRIDENTINI Lib. 6. Cap. 7.

1546. ageret, ac tam incerta videretur diuturna Christianorum quies, mil lum suppetere prætextum, quem liceret opponi efflagitantibushte. uitatis gratia vtriusque argumenti tractationem: tum vero fidente futuros animo Legatos ad refistendum Cæsari, vbi tentaret enten dationem facri Ordinis Cæfareis Comitiis committere, sublan iam negligentiæ titulo ex parte legitimi Legislatoris, vel vbida. fioni dogmatum obstare vellet, adempta illi ansa causandi, eaminpedimento esfe, ne maiori indigentia confuleretur.

TH

tu

ru

ru ne

fi

Vt

ta

Vt

de

m

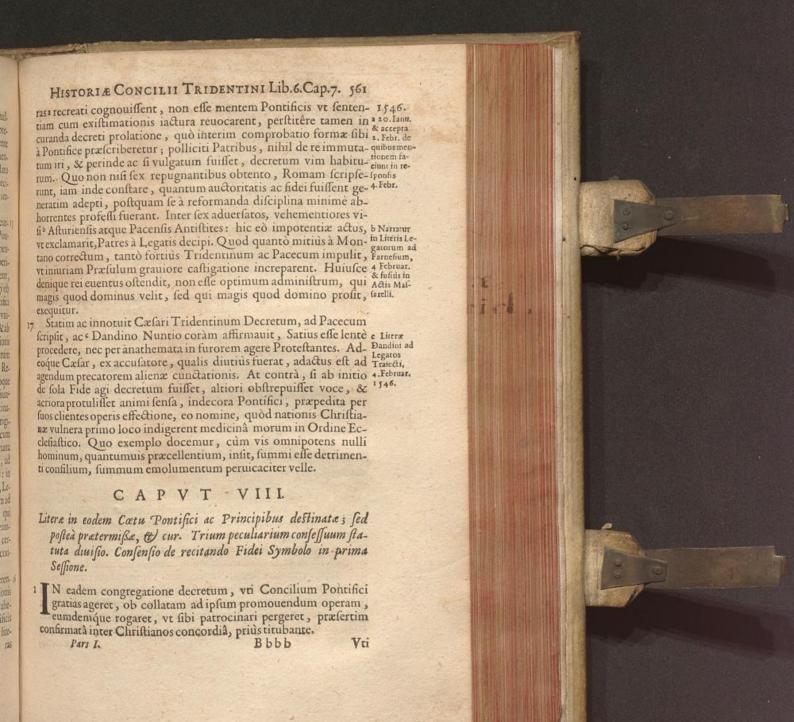
ex

fc

Ex eo prætereà, quòd illi tam alacriter in eam sententiamden. niffent, è multorum animis difiectas vmbras, qui non rectè de Potifice fentientes, constanter contendebant, omnem initio impodendam esse operam solis morum legibus sanciendis, vequodpenculosius in tuto foret: adeoque Legatos, si omnino repugnastent, non vtique eas leges exclusuros, sed ipsis fauturos; nec seadigio fusceptum confilium, ad ea in præsentia tractanda, quæ Pomini suspecta erant futura. Aliud esse, argumentum emendationismi uerse non retardare; aliud, de his porius quam de illis agere; &th hisce potius quam ab aliis exordiri: posse initium duci à potioni partis refectione, quæ Domus Dei est; nimirum Templa, item cultui consulatur: inde gradum fieri ad Antistitum domos, ache gularium, ac denique vniuerii Ordinis Ecclesiastici: posse quoque in qualibet Seffione eas disciplinæ leges Fideique dogmata comun gi, quæ fibi mutuò responderent. Atque hoc posito, cum delimi retur inter prima dogmata discutiendum, quod spectat adongnale peccatum, ac Iustificationem; emendationis capita, quz cum articulis hisce consonant, nihil ad Aulam Pontificiam, ac Roman Tribunalia pertinere; commodumque Pontifici sparium dati, al cas prius leges, quæ fibi vifæ fuiffent, fuæ Curiæ præferibends: 11 iis verò, quæ ad ipium Pontificem, eiufque actiones spectarent, le gatos minime permissuros, vti Synodus vltrà procederet, quant monita atque confilia: tribuendum aliquid corumiudicio, qu no. ab auribus, sed ab oculis reguntur: tres simul Legatos incamdem sententiam conspirasse: conuenisse pariter Pighinum; @ tumque sibi esse, Farnesium ipsum, si adfuisset, vna secumcon fenfurum.

\* Literæ Le-

Verumtamen \* quò Pontificis voluntati submissius obsequent gatorum ad tur, apud se statuisse, decretum copulandæ geminæ tractations Farnessum, in alteram Sessionem differre, vel eamdem Sessionem proteine. re; caufantes apud Patres, velle se prius responsum Pontins præstolari. Et quamuis postea per nouas Farnesij Cardinalis lic-



BIBLIOTHEK PADERBORN